

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2020. január 12.

XVIII. évfolyam 2. szám

Urunk megkeresztelkedése
„Áldja meg Isten az ő népét”

Egyházközségünk hirdetése:

Január 12. vasárnap:

Urunk megkeresztelkedése
08:00 – Szűz Mária tiszteletére
10:00 – +József
11:30 – Makkosmária
18:00 – +Máté

A szentmise olvasmányai:
Iz 42,1-4;6-7
Zsolt 28,1a és 2.3ac-4.3b és
9b-10
ApCsel 10,34-38
Mt 3,13-17

Január 13. hétfő:

Szent Hiláriusz püspök,
egyháztanító
06:30 - +Vilma
18:00 – Bibliaóra a hittanteremben
19:00 – Kristóf atya előadása a
hittanteremben

Január 14. kedd

06:30 – +Családtagokért

Január 15. szerda:

Remete Szent Pál
06:30 – Élő Jakab

Január 16. csütörtök:

06:30 – +Mária, Lajos, György, és
Mária
18:30-19:30 – Szentségimádás a
domonkos nővérek kápolnijában

Január 17. péntek:

Remete Szent Antal apát
17:00-18:00 - Gyóntatás
18:00 – +Antal és Gizella

Január 18. szombat:
16:30 – Kisgyermekes családok-
nak szánt mise
18:00 – +Imre és István

Január 19. vasárnap:

08:00 – +Szülők
10:00 – +Edina
11:30 – Makkosmária
18:00 – Rózsafűzér Társulat élő
és elhunyt tagjai

Jegyesoktatás indul
2020. január 20. 19 óra
Domonkos nővérek háza
Fő utca192/A – zöldrácsos
kerítés

KARITÁSZ KÉRÉS

A Korányi kórház részt vesz a szakirányú kezelésre szoruló hajléktalanok ellátásában. Megkerestek minket, hogy szükség lenne 42-es és 43-as téli cipőkre. A hajléktalanok sokszor éjjel-nappal ugyanazt a cipőt viselik, amihez hozzájutnak, ezért a téli nedves időben hamar tönkremegy. Kérjük, hogy aki tud segíteni, a sekrestyében, tiszta állapotban adja le az adományozásra szánt cipőt.

Segítségüket köszönjük!
Karitászcsoport

Irodalmi Est

2020. január 16, csütörtök 19 óra
Kálvin-terem

Karrier és család

Szendrey Júlia életében

Előadó:

Dr. Gyimesi Emese

irodalomtörténész

Szeretettel várunk minden érdeklődőt.

IMAHÉT

A Krisztus-hívők egységéért
2020. január 20–24.

A 2020. évi ökumenikus imahét anyagát a máltai keresztények készítették. Málta keresztényei minden év február 10-én együtt ünneplik a hajótörött Pál apostol szigetre érkezését. A 2020-as imahéten pedig a világ krisztuskövetői a máltai keresztényekkel együtt olvassák ennek a hajótörésnek a történetét. Pál és útítársai a hajó személyzetével együtt Rómába tartottak a viharos tengeren. Az apostol még ebben a kritikus helyzetben is missziós lehetőséget látott. A megpróbáltatásban nem esett pánikba, nem csüggedt el, hanem tudta: Isten kezében van. Ott is Istenhez tartozik. Istennek szolgál. Istenben bízik. Meg volt győződve róla, hogy Istennek mindennel, ami történik, távlati tervei vannak. Nem is titkolta ezt az apostol a sorstársai előtt, akik végül osztoznak Pállal a kenyéren is, a reménykedésben is. A máltai keresztény testvérek az isteni gondviselést hangsúlyozzák. Ez legyen iránymutatás embertársainkkal való kapcsolatunkban „...nem mindennapi emberséget tanúsítottak irántunk...” (ApCsel 28,2). Az, hogy Máltán ma keresztények élnek, azt jelzi, hogy a hajótörött Pál és útítársai elfogadták a lakosok vendégszeretetét. Igyekeztek és tudtak is adni a máltaiaknak abból a hitből, reménységéből, Jézus Krisztus

szeretetéből, amely őket hordozta. Ilyen kölcsönös lehetőség ma a keresztények ökömenéje.

KÉSZ EST

Előzetes

Január 31. péntek 19 óra
Szent László Közösségi Ház

Meghívott előadónk:

Pogrányi Lovas Miklós

egyetemi oktató, kommunikációs
tanácsadó

Az előadás címe:

A vallás és a kultúra kapcsolata

„Bűn volt a világon azelőtt is, hogy a törvény adatott, de a bűn, ha nincs törvény, nem számít bűnnek.”(Róm 5, 13.)

Nagy szeretettel várunk mindenkit!

Ferenc pápa üzenete a béke 53. világnapjára: „A béke mint a remény útja: Párbeszéd, megbékélés és ökológiai megtérés” 2.rész

2. A béke mint a meghallgatás útja az emlékezet, a szolidaritás és a testvériség alapján

A hibakushák, a hirosimai és nagasaki atombomba-támadás túlélői azok közé tartoznak, akik ma is ébren tartják a kollektív lelkiismeretet, tanúbizonyságot téve a jövő generációinak az 1945 augusztusában történt szörnyűségekről és a leírhatatlan szenvedésekről, amelyek napjainkig is fakadnak ezekből az eseményekből. Ilyen módon biznyságuk életben tartja és megőrzi az áldozatok emlékét, hogy az emberi lelkiismeret egyre erősebbé váljék a hatalom és a pusztítás uralmával szemben: „Nem engedhetjük meg, hogy a mostani és az új nemzedékek elveszítsék a történetek emlékét, azt az emlékezetet, amely biztosíték és ösztönzés egy igazságosabb és testvéribb jövő építésére”. 4

Ahogy ők, úgy a világ minden tájáról sokan mások is felajánlják a jövő nemzedékei számára az emlékezet nélkülözhetetlen szolgálatát. Az emlékeket nemcsak azért kell megőrizni, hogy ne

kövessük el újra ugyanazokat a hibákat és a múlt megtévesztő gondolkodási módjai ne váljanak ismét elfogadhatóvá, hanem azért is, hogy irányjelzőként és a tapasztalatok gyümölcseként szolgálják a jelenben és a jövőben a békére vonatkozó döntéseket.

Sőt, az emlékezés a remény horizontja: gyakran a háborúk és a konfliktusok homályában a szolidaritás megtapasztalt kicsiny gesztusaira való visszaemlékezés bátor és akár hősiessé döntéseket is inspirálhat, így képes új energiákat mozgósítani és új reményt szülni egyénekből és közösségekben egyaránt.

A béke felé vezető út megnyitása és kijelölése kihívás, amely annál összetettebb, minél számosabbak és ellentmondásosabbak az emberek, a közösségek és a nemzetek közötti kapcsolatok mögött húzódó érdekek. Mindenekelőtt a lelkiismeretre, valamint a személyes és politikai akaratra szükséges hivatkozni. A béke az emberi szív mélységében születik és újra meg újra meg kell erősíteni a politikai akaratot az új folyamatok elindítására, amelyek kibékítik és egyesítik az embereket és a közösségeket.

A világnak nem üres szavakra, hanem hiteles tanúkra, „béketeremtőkre” van szüksége, akik nyitottak a párbeszédre anélkül, hogy bárkit kirekesztenének vagy manipulálnának. Valójában nem lehet béke, ha nincs meggyőződött párbeszéd az igazságot a különféle ideológiákon és véleményeken túlmenően kereső emberek között. A béke „újra és újra elvégzendő feladat”, 5 egy olyan út, amelyen együtt járunk, amennyiben a közjót szem előtt tartjuk és elköteleződünk az adott szó és az emberi jogok tiszteletben tartása mellett. A kölcsönös odafigyelésnek köszönhetően a másik ember megismerése kiteljesedik és értékelése megnő annyira, hogy az ember végül az ellenségben is felismeri a testvér arcát.

A békefolyamat időigényes feladat. Az igazság és az igazságosság keresésének türelmes munkája, ami tiszteletben tartja az áldozatok emlékét és lépésről lépésre nyitja meg a bosszúvágnál erősebb

közös reménységet. Egy jogállamban a demokrácia e folyamatnak jelentős paradigmáját adhatja, ha az igazságosságon és minden egyes ember – különösen a gyenge és peremre szorult emberek – jogának védelme iránti elkötelezettségen alapul az igazság szüntelen keresésében.⁶ A társadalom struktúrájáról és annak kialakításáról van szó, amelyhez mindenki felelős módon járul hozzá a helyi, nemzeti és globális közösség minden szintjén.

Ahogy Szent VI. Pál pápa aláhúzta, „a két említett törekvés, az egyenlőség és a felelősségvállalás igénye egy demokratikus társadalmi modell létrehozása felé mutat. [...] Egenértékű ez a társadalomban megélt életre nevelés nagy fontosságának hangoztatásával: olyan nevelésről van ugyanis szó, ami túlmegy azon, hogy megismerteti az egyént jogaival s felhívja a figyelmet arra is, ami e jogokkal szükségszerű és szoros kapcsolatban áll: másokkal szembeni kötelességeinkre. Az egyéni kötelesség ismerete és teljesítése pedig a legszorosabb kölcsönhatásban van és a legnagyobb mértékben összefügg az önfegyelmével, a terhek és – nem kevésbé – a korlátok vállalásával, amelyek kijelölik úgy az egyéneket, mint a csoportok szabadságának pontos határait”.⁷

Éppen ellenkezőleg, a társadalom tagjai közötti szakadás, a társadalmi egyenlőtlenség növekedése és a holisztikus emberi fejlődés eszközeinek megtagadása veszélyezteti a közjó elérését. A türelmes munka ellenben, amely a szó és az igazság erején alapszik, felbresztheti az emberekből az együttérzés és a teremtő szolidaritás képességét.

Keresztény tapasztalatunkban mindig Krisztus áll előttünk, aki életét adta kiengesztelésünkért (Vö. Róm 5,6–11). Az egyház teljes mértékben részt vesz egy igazságos rend keresésében, szolgálva a közjót és a keresztény értékek átadását és táplálva a békébe vetett reményt a keresztény értékek közvetítése, az erkölcsi tanítás és a nevelés társadalmi művei által.

(Folytatjuk)